

Božični glasovi

Griša Koritnik

Jezus in Marija na poti

Jezus je po mestu hodil,
kjer so ceste ravne, bele,
in pogledal je na Mater,
ji dejal besede te-le:

»Ni mi dobro, mati moja,
žalostno ta pot se vleče,
niso zame ceste bele,
tudi hiše ne blesteče.

Kje potrkam naj na vrata,
da dobiva prenočišče?
Glej, povsod zapah in straža
in obzidano dvorišče.«

In pogledala je Mati
Sina in se v srcu zbala...
Rada bi mu nekaj rekla
in je komaj zamolčala.

»Res je, Jezus, sin tesarjev,
bele ceste niso zate,
tuje bodo ti ostale
hiše svetle in bogate.

Zunaj mesta, na planoti,
vem za toplo zavetišče:
v družbi črede in pastirjev
bova našla prenočišče.«

In krenila sta iz mesta
v hladu ob večerni zarji;
v Betlehemu sta ostala
med preprostimi ovčarji.

